

СХВАЛЕНО

розпорядженням Кабінету

Міністрів України

від _____ 2017 р. № _____-р

ДОРОЖНЯ КАРТА

наближення законодавства України до законодавства ЄС
у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій)

Загальна частина

В умовах глобальної трансформації світової економіки сфера послуг стрімко перетворюється на важливе джерело зростання внутрішнього валового продукту країни і стає головним об'єктом працевлаштування населення та підвищення рівня його добробуту. Важливим фактором у формуванні рівня конкурентоспроможності країни є рівень розвитку сфери інформаційно-комунікаційних технологій, для досягнення успіху в якій необхідні інтелект, інформація та високі технології.

Зі збільшенням кількості людей, які отримують можливість доступу до телекомунікаційних (електронних комунікаційних) мереж (послуг), розробляються нові програмні продукти та послуги, а також розширюються можливості отримання онлайн-послуг у всьому світі, відкриваються захоплюючі перспективи інформаційного суспільства.

З огляду на поширення інформаційно-комунікаційних технологій та проникнення їх в усі сфери діяльності людства провідна роль у досягненні людством цілей сталого розвитку належить сфері телекомунікацій (електронних комунікацій).

Усвідомлюючи безпрецедентні потенційні можливості інформаційно-комунікаційних технологій та їх потужний вплив на підвищення рівня конкурентоспроможності країни і добробуту населення, реформа телекомунікаційної (електронної комунікаційної) інфраструктури та розвиток інформаційного суспільства визначені як першочергові серед пріоритетів виконання Стратегії сталого розвитку «Україна — 2020», схваленої Указом Президента України від 12 січня 2015 р. № 5.

Проте досвід провідних країн свідчить не тільки про залежність високого рівня конкурентоспроможності від рівня розвитку інформаційно-комунікаційних технологій. Підвищення конкурентоспроможності країни не може відбуватися лише у результаті розвитку телекомунікаційної інфраструктури. Найбільший позитивний вплив на економіку держави

відбувається саме за умови максимально широкого використання населенням, бізнесом та органами державного управління та регулювання можливостей інформаційно-комунікаційних технологій.

Сфера телекомунікацій (електронних комунікацій) є однією з найбільших інфраструктурних та технологічних складових інформаційно-комунікаційних технологій. Отже, формування сучасної та дієвої нормативно-правової бази з питань телекомунікацій (електронних комунікацій) є виключно важливим у побудові висококонкурентної та успішної держави.

Ратифікація Верховною Радою України та Європейським парламентом Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами — членами, з іншої сторони (угоду ратифіковано із заявою Законом № 1678-VII від 16.09.2014) (далі — Угода про асоціацію між Україною та ЄС), відкрила перед Україною потенційні євроінтеграційні можливості впровадження європейських стандартів життя.

Підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, проведення системних реформ та виконання Україною зобов'язань, прийнятих у частині, що стосуються сфери телекомунікацій (електронних комунікацій), дадуть змогу наблизити законодавство України у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій) до норм законодавства та стандартів ЄС, що сприятиме створенню конкурентного ринку телекомунікаційних (електронних комунікаційних) послуг, впровадженню нових інформаційно-комунікаційних технологій і послуг, задоволенню споживчого попиту на електронні послуги, створенню повноцінного інформаційного суспільства в Україні та інтеграції її у світовий інформаційний простір.

Ключовими завданнями в рамках наближення законодавства України до законодавства ЄС у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій) є імплементація директив ЄС в законодавство України, врахування і використання Україною відповідного досвіду окремих європейських країн у зазначеній сфері. Зокрема, у частині співпраці в рамках Ініціативи Східного партнерства «Гармонізація цифрових ринків» та Плану дій «Гармонізація цифрових ринків» на 2016 — 2017 роки.

На цей час функціонування та розвиток сфери телекомунікацій України здійснюються відповідно до норм, визначених Законами України «Про телекомунікації», «Про радіочастотний ресурс України» та низкою інших законів та підзаконних нормативно-правових актів, положення яких тільки частково враховують норми директив ЄС щодо сфери телекомунікацій (електронних комунікацій), що визначені як першочергові для імплементації в українське законодавство у зазначеній сфері.

Зокрема, у частині нормативної складової процесу імплементації законодавства ЄС виявлено невідповідності стосовно чіткого розмежування повноважень щодо формування та реалізації державної політики у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій) та державного регулювання у зазначеній сфері, забезпечення формування сприятливого бізнес-середовища,

розвитку телекомунікаційних (електронних комунікаційних) та інформаційних мереж, ефективного використання радіочастотного ресурсу, захисту прав споживачів телекомунікаційних (електронних комунікаційних) послуг тощо.

Невідповідність законодавства України законодавству ЄС підтверджена результатами: проведеного Мін'юстом дослідження на тему «Сфера зв'язку та інформаційних технологій в Європейському Союзі та в Україні: особливості правового регулювання» (2012 рік); звітними матеріалами проекту Twipping «Підтримка посилення регуляторної та юридичної спроможності Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, щодо регулювання сектору телекомунікацій» (2012 — 2013 роки); результатами аналізу Закону України «Про телекомунікації» на відповідність структурі ЄС 2002 року у сфері електронних комунікацій (спільний проект ЄС та Ради Європи «Сприяння європейським стандартам в українському медійному середовищі») (2010 рік); матеріалами Європейського банку реконструкції та розвитку «Порівняльна оцінка сектору електронних комунікацій: Звіт стосовно оцінки законодавчого регулювання» (2012 рік).

На сьогодні законодавчого врегулювання потребують питання щодо:

законодавчого уточнення повноважень з формування державної політики та державного регулювання у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій);

посилення регуляторної спроможності та незалежності регуляторного органу у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій), у тому числі шляхом забезпечення фінансової незалежності та незалежності у прийнятті рішень;

зменшення перешкод для виходу на ринок телекомунікаційних (електронних комунікаційних) послуг, спрощення дозвільних процедур;

дотримання добросовісної конкуренції, зокрема щодо запобігання зловживанню ринковою владою, забезпечення оптимального співвідношення регуляторної та конкурентної політики;

виконання функцій державного регулювання за результатами аналізу ринків телекомунікаційних (електронних комунікаційних) послуг та накладення регуляторних зобов'язань на операторів, провайдерів телекомунікаційних (електронних комунікаційних) послуг з істотною ринковою перевагою;

забезпечення рівного та необмеженого доступу споживачів до телекомунікаційних (електронних комунікаційних) мереж та послуг, а операторів, провайдерів телекомунікацій (електронних комунікацій) до інфраструктури об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетичного комплексу для розміщення на них телекомунікаційного (електронного комунікаційного) обладнання та спільного її використання;

запровадження реально діючого механізму надання універсальних телекомунікаційних (електронних комунікаційних) послуг;

пріоритетного розвитку високошвидкісних мереж передачі даних;
управління та користування радіочастотним і номерним ресурсом України;
запровадження технологічної нейтральності;

визначення необхідних і достатніх наглядових процедур та ефективних санкцій за порушення у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій) та користування радіочастотним ресурсом;

забезпечення конфіденційності телекомунікацій (електронних комунікацій);

удосконалення механізму використання телекомунікаційних (електронних комунікаційних) мереж і послуг в інтересах національної безпеки, оборони та громадського порядку;

забезпечення захисту прав споживачів телекомунікаційних (електронних комунікаційних) послуг шляхом посилення контролю за якістю наданих оператором, провайдером телекомунікацій (електронних комунікацій) телекомунікаційних (електронних комунікаційних) послуг;

запровадження ефективних процедур урегулювання спорів між споживачами телекомунікаційних (електронних комунікаційних) послуг та операторами, провайдерами телекомунікацій (електронних комунікацій).

Необхідність наближення законодавства України у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій) та з питань інформаційного суспільства до законодавства ЄС передбачено положеннями Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, зокрема підрозділом 5 «Телекомунікаційні послуги» (статті 115 — 124), главою 14 «Інформаційне суспільство» (статті 389 — 395), додатком XVII «Нормативно-правове наближення» (доповнення XVII — 6 «Положення щодо моніторингу» та XVII — 3 «Правила, що застосовуються до телекомунікаційних послуг»).

При цьому в доповненні XVII — 3 до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС для першочергової імплементації визначено такі акти законодавства ЄС:

Директиву 2002/19/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 7 березня 2002 р. про доступ та з'єднання електронних комунікаційних мереж та пов'язаного оснащення (Директива про доступ);

Директиву 2002/20/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 7 березня 2002 р. про дозвіл електронних комунікаційних мереж та послуг (Рамкова Директива);

Директиву 2002/21/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 7 березня 2002 р. про спільні правові рамки для електронних комунікаційних мереж та послуг (Рамкова Директива);

Директиву 2002/22/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 7 березня 2002 р. про універсальні послуги та права користувачів стосовно електронних мереж зв'язку і послуг (Директива про універсальні послуги);

Рішення № 676/2002/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 7 березня 2002 р. про правові рамки для радіоспектральної політики в Європейській Спільноті (Радіоспектральне рішення);

Директиву 2009/136/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 25 листопада 2009 р., яка доповнює Директиву 2002/22/ЄС про універсальні послуги та права користувачів стосовно електронних мереж зв'язку і послуг, Директиву 2002/58/ЄС Європейського Парламенту та Ради про обробку персональних даних та захист таємниці сектора електронних комунікацій (Директива про секретність та електронні комунікації) і Регламент (ЄС) № 2006/2004 про взаємодію національних органів, відповідальних за забезпечення виконання законів про захист споживачів;

Директиву 2009/140/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 25 листопада 2009 р., яка доповнює Директиву 2002/21/ЄС про спільні правові рамки для електронних комунікаційних мереж та послуг, Директиву 2002/19/ЄС про доступ та з'єднання електронних комунікаційних мереж та пов'язаного оснащення та Директиву 2002/20/ЄС про дозвіл електронних комунікаційних мереж та послуг;

Директиву Комісії 2002/77/ЄС від 16 вересня 2002 р. щодо конкуренції на ринках електронних комунікаційних мереж та послуг;

Директиву 98/84/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 20 листопада 1998 р. про правовий захист послуг, що базуються чи включають умовний доступ;

Регламент (ЄС) 910/2014 Європейського Парламенту та Ради від 23 липня 2014 р. щодо електронної ідентифікації та довірчих послуг для цілей електронних трансакцій на внутрішньому ринку, що скасовує Директиву 1999/93/ЄС Європейського Парламенту та Ради;

Директиву 2000/31/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 8 червня 2000 р. про деякі правові аспекти послуг інформаційного суспільства, зокрема, електронної торгівлі на внутрішньому ринку (Директива про електронну торгівлю).

Отже, в рамках наближення національного законодавства до законодавства ЄС у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій) відповідно до статті 115, 116, 118, 120, 124, 389, 394, додатків XVII та XX до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС та пункту 50 плану заходів з імплементації розділу IV «Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами — членами, з іншої сторони, на 2016 — 2019 роки, затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 вересня 2014 р. № 847 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 77, ст. 2197; 2016 р., № 26, ст. 1044), визначено за доцільне розроблення цієї Дорожньої карти наближення законодавства України до

законодавства ЄС у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій) (далі – Дорожня карта).

Мета Дорожньої карти

Метою Дорожньої карти є розроблення сучасного законодавства у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій), яке сприяє розвитку телекомунікацій (електронних комунікацій) та інформаційного суспільства, забезпеченню інтеграції України у світовий інформаційний простір, а також виконанню міжнародних зобов'язань України у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій) шляхом послідовної адаптації законодавства України до стандартів ЄС протягом 2017 — 2025 років.

Основні напрями реалізації Дорожньої карти

Основними напрямками реалізації Дорожньої карти є:

удосконалення системи державного управління та регулювання у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій);

удосконалення нормативно-правової бази у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій) шляхом наближення її до законодавства ЄС, що стимулюватиме підприємницьку діяльність у зазначеній сфері та сприятиме розвитку телекомунікаційної інфраструктури, впровадженню нових технологій та послуг;

забезпечення ефективного використання суб'єктами ринків телекомунікацій номерного та радіочастотного ресурсу України;

приведення національного законодавства з питань стандартизації у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій) у відповідність до законодавства ЄС;

забезпечення рівного та необмеженого доступу споживачів до телекомунікаційних (електронних комунікаційних) послуг, насамперед універсальних, відповідного рівня якості та за регульованими державою тарифами;

забезпечення захисту прав та інтересів споживачів телекомунікаційних (електронних комунікаційних) послуг.

Удосконалення системи державного управління та регулювання у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій) передбачає:

на законодавчому рівні — уточнення повноважень з формування державної політики, здійснення державного регулювання та забезпечення функціонування сфери телекомунікацій (електронних комунікацій);

забезпечення незалежності та адміністративної спроможності регуляторного органу у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій), у тому числі шляхом забезпечення фінансової незалежності та незалежності у прийнятті рішень;

визначення стратегії розвитку, політики та принципів державного регулювання, які забезпечать стійкий розвиток інформаційно-комунікаційних технологій в Україні;

розроблення ефективних механізмів для оскарження рішень регуляторного органу у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій).

Удосконалення нормативно-правової бази у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій) шляхом наближення її до законодавства ЄС передбачає:

визначення умов недискримінаційного доступу до інфраструктури об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетики для розвитку телекомунікаційних (електронних комунікаційних) мереж;

удосконалення дозвільної системи щодо надання телекомунікаційних (електронних комунікаційних) послуг;

розроблення ефективних механізмів здійснення нагляду (контролю) у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій) та користування радіочастотним ресурсом, застосування яких спрямоване на запобігання порушенням у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій) та користування радіочастотним ресурсом;

запровадження державного регулювання та належних регуляторних зобов'язань щодо операторів, провайдерів, що мають істотну ринкову перевагу (SMP) на відповідних ринках, для забезпечення прозорості, відсутності дискримінації та ведення роздільного бухгалтерського обліку;

визначення порядку та умов взаємоз'єднання телекомунікаційних (електронних комунікаційних) мереж операторів, провайдерів телекомунікацій (електронних комунікацій).

Забезпечення ефективного використання суб'єктами ринків телекомунікацій (електронних комунікацій) номерного та радіочастотного ресурсу України передбачає:

гармонізацію Національного плану нумерації України відповідно до стандартів ЄС;

визначення економічних умов користування номерним ресурсом;

визначення стратегії розвитку, політики та принципів державного регулювання, які сприяють забезпеченню гармонізації та ефективному використанню радіочастотного ресурсу України;

гармонізація процедури виділення та перерозподілу (рефармінгу) радіочастотного ресурсу з вимогами законодавства ЄС з метою підвищення ефективності його використання;

визначення економічних умов користування радіочастотним ресурсом, зокрема шляхом затвердження розрахунку плати за видачу, продовження,

переоформлення ліцензій на користування радіочастотним ресурсом України, видачу їх дублікатів;

визначення умов користування радіочастотним ресурсом для потреб національної безпеки та оборони.

Приведення національного законодавства з питань стандартизації у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій) у відповідність до законодавства ЄС передбачатиме:

розроблення та затвердження технічних вимог до телекомунікаційних (електронних комунікаційних) мереж загального користування і засобів телекомунікацій (електронних комунікацій), умов їх застосування;

прийняття національних стандартів у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій), гармонізованих із стандартами ЄС.

Забезпечення рівного та необмеженого доступу споживачів до телекомунікаційних (електронних комунікаційних) послуг передбачає:

запровадження механізму державного регулювання зобов'язань щодо універсальних послуг (USO), включаючи ціноутворення та фінансування;

запровадження контролю за розміром плати за доступ до телекомунікаційної (електронної комунікаційної) мережі та взаємоз'єднання, у тому числі шляхом визначення зобов'язань щодо вартісної орієнтації.

Забезпечення захисту прав та інтересів споживачів телекомунікаційних послуг в отриманні якісних послуг передбачає:

забезпечення поваги інтересів і прав споживачів, зокрема шляхом введення права перенесення номера;

запровадження системи екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112;

забезпечення захисту прав і законних інтересів споживачів, у тому числі на розгляд скарг і вирішення неврегульованих спорів із операторами, провайдерами телекомунікаційних (електронних комунікаційних) послуг, публікацію порівняльних оглядів щодо рівня якості та цін зазначених послуг;

запровадження регуляторним органом у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій) моніторингу показників (параметрів) якості телекомунікаційних (електронних комунікаційних) послуг;

запровадження механізму регулювання міжмережевої взаємодії з урахуванням принципу мережевого нейтралітету для забезпечення захисту прав на свободу висловлювань споживачів послуг з доступу до мережі Інтернет, на отримання та обмін інформацією, а також на конфіденційність і приватне життя.

Завдання Дорожньої карти

Основними завданнями Дорожньої карти є:

виконання Україною зобов'язань у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій), що впливають з Угоди про асоціацію між Україною та ЄС;

підвищення ефективності державного управління та регулювання у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій), зниження рівня корупційних ризиків у зазначеній сфері;

правова визначеність щодо діяльності новітніх засобів масової комунікації;

сприяння здійсненню підприємницької діяльності у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій), стимулюванню інвестування, розвитку телекомунікаційних (електронних комунікаційних) та інформаційних мереж, впровадженню нових технологій та послуг, а також наближенню національного законодавства з питань стандартизації в зазначеній сфері до законодавства ЄС.

Гармонізація законодавства України із законодавством ЄС базується на дотриманні виконавцями принципів першочерговості, послідовності та обов'язковості.

Для забезпечення здійснення основних завдань важливо насамперед забезпечити прийняття Закону України «Про електронні комунікації», розроблення та затвердження проекту Концепції Державної програми розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, розроблення та прийняття нормативно-правових актів, що врегулюють питання недискримінаційного доступу до інфраструктури об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетики для розвитку телекомунікаційних (електронних комунікаційних) мереж.

Дорожня карта та затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України плану заходів з наближення законодавства України до законодавства ЄС у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій) (далі – план заходів) виконуються за рахунок коштів державного бюджету (у межах відповідних бюджетних призначень на забезпечення діяльності міністерств, центральних органів виконавчої влади та інших державних органів, виконання державних програм у сфері технологічного розвитку та інновацій тощо), а також за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

Очікувані результати

Виконання плану заходів позитивно вплине на суспільство, бізнес-середовище й органи державного управління та регулювання і сприятиме прискореному розвитку інформаційного суспільства, поліпшенню засвоєння суспільством переваг інформаційно-комунікаційних технологій, забезпеченню нової якості економічного зростання, заснованого на використанні знань, людського ресурсу, та сприятиме підвищенню якості життя населення.

Очікувані результати реалізації Дорожньої карти:

підвищення конкурентоспроможності економіки;

удосконалення державного управління та регулювання у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій), істотне зниження рівня корупційних ризиків;

створення сприятливого бізнес-середовища у сфері телекомунікацій (електронних комунікацій);

впровадження послуги перенесення абонентських номерів у мережах фіксованого зв'язку;

розгортання та введення в експлуатацію центрів екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112;

забезпечення доступу до наземного ефірного цифрового телебачення;

забезпечення захисту прав споживачів щодо отримання якісних телекомунікаційних (електронних комунікаційних) послуг.

Потужний розвиток телекомунікаційної (електронної комунікаційної) інфраструктури, підвищення економічної активності та платоспроможності населення сприятимуть прискоренню темпів проникнення інформаційно-комунікаційних технологій в усі сфери економіки, державного управління та регулювання, суспільного життя.

Всебічне використання інформаційно-комунікаційних технологій сприятиме інтеграції України у світову економіку, глобальному просуванню власних інформаційних ресурсів і послуг, зростанню добробуту громадян.

Успішне виконання плану заходів, успіхи в інших сферах української економіки та проведення структурних реформ у судовій, податковій та фінансовій сферах дадуть змогу забезпечити:

суттєве поліпшення своїх позицій у міжнародних рейтингах конкурентоспроможності та увійти до переліку 50 країн у міжнародній класифікації Індексу готовності мереж (Networked Readiness Index — NRI), Індексу розвитку інформаційно-комунікаційних технологій (ICT Development Index — IDI) тощо;

всі адміністративні центри країни — доступом до телекомунікаційної (електронної комунікаційної) мережі загального користування із швидкістю не менш як 30 Мбіт/с (як мінімум один пункт присутності оптоволоконної мережі);

не менше ніж 70 відсотків домогосподарств — можливістю підключення до телекомунікаційної (електронної комунікаційної) мережі загального користування з використанням широкосмугового доступу до мережі Інтернет пропускною здатністю не менше як 2 Мбіт/с;

не менше ніж 70 відсотків громадян — можливістю користування електронними адміністративними послугами;

не менше ніж 60 відсотків громадян — можливістю використання електронного цифрового підпису;

не менше ніж 50 відсотків громадян — можливістю здійснення он-лайн купівлі товарів і послуг, з них не менше третини — за допомогою мобільних пристроїв;

не менше ніж 95 відсотків населення — можливістю отримання доступу до наземного ефірного цифрового телебачення.

Моніторинг реалізації Дорожньої карти

Адміністрація Держспецзв'язку є центральним органом виконавчої влади, відповідальним за проведення моніторингу, підготовку звіту про виконання плану заходів та подання Кабінетові Міністрів України пропозицій стосовно внесення змін до Дорожньої карти та плану заходів.

Міністерства, центральні органи виконавчої влади та інші державні органи, визначені як виконавці (співвиконавці) плану заходів, подають Адміністрації Держспецзв'язку інформацію про стан його виконання. У разі несвоєчасного виконання плану заходів щодо реалізації Дорожньої карти міністерства, центральні органи виконавчої влади та інші державні органи повинні повідомити про підстави та причини несвоєчасного виконання та/або невиконання відповідних заходів. За необхідності зазначені державні органи подають Адміністрації Держспецзв'язку пропозиції щодо внесення змін до Дорожньої карти та/або плану заходів.

Адміністрація Держспецзв'язку щокварталу до 15 числа наступного місяця подає Кабінетові Міністрів України звіт про стан виконання плану заходів.

Пропозиції щодо внесення змін до Дорожньої карти та/або плану заходів Адміністрація Держспецзв'язку подає у разі потреби, але не рідше одного разу на два роки.

Заключний звіт про реалізацію Дорожньої карти готується Адміністрацією Держспецзв'язку не пізніше ніж через шість місяців після завершення останнього заходу з її виконання.

Прозорість процесів реалізації Дорожньої карти забезпечується шляхом публікації на офіційному веб-сайті Держспецзв'язку звітів про виконання, річних звітів та заключного звіту.

Л.О. Євдоченко